

Sygn. akt VI P 528/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2017 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2017 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...)w W.

o nagrodę jubileuszową

1. zasądza od (...)w W. na rzecz K. K. kwotę 15.051 zł (piętnaście tysięcy pięćdziesiąt jeden złotych) brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty tytułem nagrody jubileuszowej,
2. zasądza od (...)w W. na rzecz K. K. kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. nakazuje pobrać od (...)w W. na rzecz Skarbu Państwa – konto bankowe Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie kwotę 1.554,22 zł (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia dwa grosze) tytułem kosztów sądowych,
4. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.017 zł (pięć tysięcy siedemnaście złotych).

Sygn. akt VI P 528/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 listopada 2015 roku (data stempla pocztowego) powód K. K. wniósł o zapłatę na jego rzecz kwoty 14.739,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty z tytułu nagrody jubileuszowej oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu wydatków, który zostanie przedłożony a w przypadku jego nieprzedłużenia, według norm przepisanych. Jako pozwanego powód wskazał (...)w W..

W uzasadnieniu powód podnosił, że po ukończeniu 16 roku życia, w okresie od dnia 20 listopada 1973 roku do dnia 14 października 1977 roku, pracował w gospodarstwie rolnym swoich rodziców, które następnie powód nabył w części w wyniku spadkobrania po zmarłej matce oraz wskutek dokonanego działu spadku stał się współwłaścicielem części działek razem z siostrą A. K.. Tego okresu pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym pracodawca odmówił powodowi zaliczenia do pracowniczego stażu pracy. Powód również wskazywał, że spełnił wszystkie ustawowe przesłanki wymienione w art. 1 ust 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1990 roku o wliczaniu okresów pracy w

indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy. W związku z tym w dniu 5 stycznia 2014 roku, przy uwzględnieniu wskazanych wyżej okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym, nabył prawo do nagrody jubileuszowej po 40 latach pracy w wysokości 300% miesięcznego wynagrodzenia. Dodatkowo powód podnosił, że (...)R. wydał mu zaświadczenie z dnia 17 stycznia 2005 roku o pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym w okresie od 20 listopada 1973 roku do 14 października 1977 roku.

(pozew – k. 1-7)

W dniu 12 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał aby (...)w W. zapłaciło na rzecz powoda K. K. kwotę 14.739 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 stycznia 2014 roku oraz kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(nakaz zapłaty z dnia 12 listopada 2015 roku – k. 50)

Pismem z dnia 3 grudnia 2015 roku (data stempla pocztowego), pełnomocnik pozwanego wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 12 listopada 2015 roku, wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu, pełnomocnik pozwanego podnosił, że powód sam wskazywał w piśmie z dnia 13 marca 2014 roku, że w okresie od 2 września 1996 roku gospodarstwo prowadziła siostra powoda A. K., zaś powód prowadzi je osobiście dopiero od roku 2013. Powyższe zdaniem pozwanego, jednoznacznie wskazuje, że powód nie był osobą, która bezpośrednio od rodziców przejęła gospodarstwo rolne i rozpoczęła prowadzenie go osobiście. W związku z tym na podstawie dokumentacji przedstawionej przez powoda, brak jest podstaw do wliczenia do stażu pracy powoda wskazywanego przez niego okresu pracy w gospodarstwie rolnym. Ponadto pełnomocnik pozwanego wskazywał, że istotne jest to, aby przejęciu podlegało gospodarstwo od rodziców lub teściów a nie innych osób, tj. aby nastąpiło „bezpośrednie przejęcie”. Dodatkowo pozwany zaznaczał, że zgodnie z § 8 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, jeżeli w aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji, warunkiem ustalenia prawa do nagrody jubileuszowej jest udokumentowanie przez pracownika samorządowego prawa do tej nagrody.

Ostatecznie, na podstawie treści opinii biegłego, strona powodowa wносиła o zasądzenie od (...)w W. na rzecz K. K. kwoty 15.051 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty tytułem nagrody jubileuszowej.

(k. 136)

Strona pozwana poparła wnioski o oddalenie powództwa.

(k 154)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. K. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w następujących okresach: od 15 października 1977 roku do 31 lipca 1992 roku w Zakładzie (...) z siedzibą w R., następnie od 1 sierpnia 1992 roku do 31 maja 1995 roku w (...)w R. - otrzymując odszkodowanie w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia umowy o pracę za okres od dnia 1 czerwca 1995 roku do 30 czerwca 1995 roku. Następnie powód był zatrudniony w okresie od 1 sierpnia 1995 roku do 31 stycznia 1996 roku w PPUH (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., zaś od 1 lutego 1996 roku do 31 sierpnia 1996 roku w PPHU (...) w W.. Obecnie od 23 czerwca 1999 roku do chwili obecnej jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) (...) w W..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda, liczone jak ekwiwalent za urlop, wynosi na dzień 12 stycznia 2016 roku 5.017,00 zł brutto.

(bezsporne oraz dowód: świadectwo pracy z dnia 3 sierpnia 1996 roku – k. 9-10, świadectwo pracy z dnia 31 stycznia 1996r. – k. 11, świadectwo pracy z dnia 31 maja 1995r. – k. 12-12v, świadectwo pracy z dnia 31 lipca 1992 – k. 13-14, umowa o pracę na czas określony z dnia 23 czerwca 1999r. – k. 17, umowa o pracę na czas określony z dnia 31 sierpnia 1999r. – k. 18, umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 31 grudnia 1999r. – k. 19, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 81)

Powód w okresie od 17 września 1996 roku do 3 kwietnia 1997 roku pozostawał zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny z prawem do zasiłku.

(bezsporne oraz dowód: zaświadczenie – k. 15)

Powód w okresie od 7 kwietnia 1997 roku do 30 września 1999 roku podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników.

(bezsporne oraz dowód: zaświadczenie – k. 16)

K. K. od ukończenia 16 roku życia, tj. od dnia 20 listopada 1973 roku do 14 października 1977 roku, pracował w gospodarstwie rolnym swoich rodziców I. S. i W. K. (1), o powierzchni 10,2878 ha, która to praca w podanym okresie była stała i stanowiła jedyne źródło utrzymania.

(dowód: zaświadczenie (...)w R. – k. 26, zeznania świadka C. J. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016r. od 00:07:14 do 00:07:35, zeznania świadka A. K. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016r. od 00:14:26 do 00:15:09, zeznania powoda K. K. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016 roku od 00:21:54 do 00:22:33)

W dniu 9 sierpnia 2012 roku powód zwrócił się z wnioskiem do (...) (...) o zaliczenie do stażu pracy okresu od 20 listopada 1973 roku do 14 października 1977 roku, w którym to okresie pracował w gospodarstwie rodziców, które następnie odziedziczył w dniu 2 września 1996 roku oraz o zaliczenie okresu od 7 kwietnia 1997 roku do 30 września 1999 roku, w którym prowadził działalność rolniczą i opłacał składki w KRUS.

(bezsporne oraz dowód: wniosek k. 20)

Pismem z dnia 10 września 2012 roku (...)w W. poinformował K. K. o zaliczeniu do stażu pracy okresu od dnia 7 kwietnia 1997 roku do 30 września 1999 roku oraz o niezaliczeniu do stażu pracy okresu od dnia 20 listopada 1973 roku do 14 października 1977 roku. Uzasadniając odmowę, pracodawca wskazywał, że zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1990 roku o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy, warunkiem koniecznym do wliczenia tego okresu do pracowniczego stażu pracy jest objęcie i prowadzenie gospodarstwa rolnego po rodzicach lub teściach. Przy czym, zdaniem pracodawcy, przedstawione przez powoda dokumenty wskazywały, że objęte przez powoda nieruchomości gruntowe według kryteriów formalnych nie stanowią gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 55³ k.c.

(bezsporne oraz dowód: pismo – k. 21)

Pismem z dnia 17 września 2012 roku (...)w W. poinformowało powoda, że z dniem 5 grudnia 2012 roku nabędzie on prawo do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy w wysokości 200% wynagrodzenia miesięcznego.

(dowód: pismo – k. 22)

Pismem z dnia 15 kwietnia 2014 roku pracodawca ponownie odmówił powodowi zaliczenia do stażu pracy okresu pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym od 20 listopada 1973 roku do 14 października 1977 roku z powodu braku dowodów na bezpośrednie objęcie gospodarstwa rolnego rodziców i rozpoczęcie jego prowadzenia osobiście lub ze współmałżonkiem.

(dowód: pismo – k. 23)

Rodzice powoda posiadali w latach 1957 – 1996 gospodarstwo rolne o łącznej powierzchni 9,6986 ha,

(dowód: zaświadczenie – k. 25)

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 28 czerwca 1988 roku wydanym w sprawie o sygnaturze Ns 394/88 powód nabył, w drodze dziedziczenia po zmarłej w dniu 11 marca 1986r. matce W. K. (1), w 3/16 części własność nieruchomości położonej w R. składającej się z działek oznaczonych w ewidencji gruntów numerami: nr 17 w obrębie 01-06 położonej przy ul. (...) i nr 23 w obrębie 01-05 położonej przy ulicy (...), łącznego obszaru 1 hektar 54 ary i 17 m⁽²⁾.

W wyniku działu spadku, zniesieniu współwłasności oraz darowizn ojca I. K., dokonanych aktem notarialnym w dniu 2 września 1996r., powód otrzymał, na współwłasność razem z siostrą A. K., w 1/2 części niezabudowane działki oznaczone numerami (...) (w R. przy ul (...)), 66 (w R.) i 145 (we wsi Ł.) o łącznej powierzchni 4 hektary, 60 arów i 93 m².

(dowód: akt notarialny repertorium A nr 3599/96 – k. 30 – 37, zeznania świadka A. K. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016 roku od 00:15:24 do 00:16:02, zeznania powoda K. K. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016 roku od 00:22:38 do 00:25:08)

Po śmierci ojca, powód samodzielnie pracował i zajmował się całością obszaru gospodarstwa rolnego, na którym pracowali rodzice, prowadząc je niezależnie od podziałów własnościowych dokonanych między rodzeństwem. Powód najmował osoby trzecie do pomocy przy pracach w gospodarstwie rolnym oraz wypłacał za pracę stosowne wynagrodzenie. Siostra powoda A. K., po śmierci ojca, samodzielnie nie objęła i nie prowadziła gospodarstwa rolnego, podejmując od 1 września 1995 roku pracę zawodową.

(dowód: zeznania świadka C. J. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016 roku od 00:06:25 do 00:08:26, zeznania świadka A. K. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016 roku od 00:16:06 do 00:17:41 oraz od 00:19:23 do 00:19:33, zeznania powoda K. K. – protokół rozprawy z dnia 23 maja 2016r. od 00:25:08 do 00:26:23)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dowody z dokumentów oraz akt osobowych powoda, oceniając je jako w pełni wiarygodne. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała w trakcie procesu prawdziwości, ani autentyczności zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji.

Sąd w swoich ustaleniach oparł się również na przeprowadzonych dowodach z zeznań C. J., A. K. oraz K. K., oceniając zeznania wymienionych osób jako w pełni wiarygodne, wzajemnie się uzupełniające i tworzące, łącznie z pozostałym materiałem dowodowym uznanym za wiarygodny, spójną i logiczną całość.

Także opinia biegłego sądowego A. G. jest dla Sądu wiarygodna i rzetelna i na jej podstawie Sąd dokonał ustaleń w sprawie.

Natomiast zeznania świadka E. G. niczego istotnego nie wniosły do obrazu sprawy.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 38 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych stanowi, że nagroda jubileuszowa po 40 latach pracy przysługuje w wysokości 300% wynagrodzenia miesięcznego. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowej i jednorazowej odprawy w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy wlicza się wszystkie poprzednio zakończone okresy

zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze (art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o pracownikach samorządowych).

Ustawa o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy z dnia 20 lipca 1990 roku (Dz.U. Nr 54, poz. 310) wskazuje zaś, że ilekroć przepisy prawa lub postanowienia układu zbiorowego pracy albo porozumienia w sprawie zakładowego systemu wynagradzania przewidują wliczanie do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownika wynikające ze stosunku pracy, okresów zatrudnienia w innych zakładach pracy, do stażu tego wlicza się pracownikowi także:

- 1) okresy prowadzenia indywidualnego gospodarstwa rolnego lub pracy w takim gospodarstwie, prowadzonym przez współmałżonka,
- 2) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy po ukończeniu 16 roku życia w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez rodziców lub teściów, poprzedzające objęcie tego gospodarstwa i rozpoczęcie jego prowadzenia osobiście lub wraz ze współmałżonkiem,
- 3) przypadające po dniu 31 grudnia 1982 r. okresy pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym w charakterze domownika w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

Z uwagi na powyższe, należy stwierdzić, że zgodnie z w/w przepisami powód nabył uprawnienia do nagrody jubileuszowej za okres 40 lat w dacie 9 stycznia 2014 roku, jako w pierwszym dniu następnego okresu, liczonego do uprawnień. W ocenie Sądu należy w niniejszej sprawie uwzględnić okres pracy powoda w gospodarstwie rolnym w okresie od dnia 20 listopada 1973 roku do dnia 14 października 1977 roku. Powód, po ukończeniu 16 roku życia, pracował w tym okresie w gospodarstwie rolnym swoich rodziców, które następnie uzyskał w części w wyniku spadkobrania po zmarłej matce oraz wskutek dokonanego działu spadku. Powód stał się współwłaścicielem części działek razem z siostrą A. K..

Potwierdzają powyższe zeznania C. J., A. K. oraz K. K.. W spornym okresie powód pracował w gospodarstwie rolnym swoich rodziców I. S. i W. K. (1), o powierzchni 10,2878 ha, która to praca w podanym okresie była stała i stanowiła jedyne źródło utrzymania. Po śmierci ojca, powód samodzielnie pracował i zajmował się całością obszaru gospodarstwa rolnego, na którym pracowali rodzice, prowadząc je niezależnie od podziałów własnościowych dokonanych między rodzeństwem. Powód najmował osoby trzecie do pomocy przy pracach w gospodarstwie rolnym oraz wypłacał za pracę stosowne wynagrodzenie. Siostra powoda A. K., po śmierci ojca, samodzielnie nie objęła i nie prowadziła gospodarstwa rolnego, podejmując od 1 września 1995 roku pracę zawodową. Powyższe potwierdza także zaświadczenie (...) w R. z karty 26 akt sprawy.

Sąd Rejonowy podzielił zdanie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1999 roku (I PKN 159/99) oraz późniejsze orzeczenia Sądu Najwyższego, w myśl którego gratyfikacja jubileuszowa nie należy do „innych świadczeń związanych z pracą”, lecz do wynagrodzenia za pracę, chociaż nie stanowi powszechnego obligatoryjnego składnika za pracę, lecz jest świadczeniem branżowym lub zakładowym, przysługującym na podstawie konkretnego przepisu płacowego, na warunkach w tym przepisie określonych (por. wyrok Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2002 roku, I PKN 820/00).

Zgodnie z wyliczeniem biegłego sądowego nagroda jubileuszowa wynosi 15.051 zł brutto, według uprawnień na dzień 9 stycznia 2014 roku.

Z uwagi na powyższe, na podstawie wskazanych przepisów Sąd zasądza od (...)w W. na rzecz K. K. kwotę 15.051 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty tytułem nagrody jubileuszowej.

Pracodawca - w związku z nabyciem przez powoda uprawnienia - winien był zapłacić nagrodę już pierwszego dnia roboczego. Skoro tego nie uczynił, to odsetki są należne zgodnie z żądaniem powództwa od 9 stycznia 2014 roku na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Tym bardziej, że już przed tą datą powód zgłaszał pracodawcy, że przysługuje mu takie roszczenie oraz wykazywał jego zasadność. Już w dniu 9 sierpnia 2012 roku powód zwracał się

z wnioskiem do (...) (...) o zaliczenie do stażu pracy okresu od 20 listopada 1973 roku do 14 października 1977 roku, w którym to okresie pracował w gospodarstwie rodziców, które następnie odziedziczył w dniu 2 września 1996 roku oraz o zaliczenie okresu od 7 kwietnia 1997 roku do 30 września 1999 roku, w którym prowadził działalność rolniczą i opłacał składki w KRUS.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje oparcie w art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na wynik procesu, należało obowiązkiem poniesienia tych kosztów obciążyć stronę pozwaną. Na koszty postępowania w niniejszej sprawie składały się koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda. Pełnomocnik powoda zgłosił stosowny wniosek w sprawie o nagrodę jubileuszową. Na podstawie § 12 ust. 1 pkt. 2 w związku z § 6 pkt. 5 – obowiązującego w niniejszej sprawie – rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, stawka minimalna wynosiła 1.800 zł. W konsekwencji Sąd zasądza od przegrywającego (...) w W. na rzecz K. K. kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 5 marca 2007 r. (I PZP 1/07, M.P.Pr. 2007/7/368) wskazał też, że sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł, obciąży pozwanego pracodawcę, na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu (art. 96 ust. 1 pkt. 4 tej ustawy), z wyłączeniem opłat od pism wymienionych w art. 35 ust. 1 zd. 1 tej ustawy. Rozstrzygnięcie o opłacie znajduje zatem oparcie w art. 13 w związku z art. 113 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W związku z powyższym Sąd w punkcie 3 nakazuje pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa 5 % od kwoty zasądzonej na rzecz powoda, tj. 753 zł. Ponadto Sąd stwierdził, że wydatki tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa to kwota 801,22 zł (k. 120). Pozwany przegrał proces w 100 % i oznacza to, że winien ponieść także te wydatki. W sumie Sąd w punkcie 3 nakazuje pobrać od (...)w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.554,22 zł tytułem kosztów sądowych.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzeka na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd orzeka jak w sentencji wyroku.